

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/109/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3614203978
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3614203978.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: F. Q. T., s.r.o. P., G. 5, IČO: XX XXX XXX, zastúpeného: B. Q., s.r.o. P., G. 5, IČO: XX XXX XXX proti odporkyni: D. B., bytom Y., Z. XXX/XXA, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne: L. N., IČO: XX XXX XXX, zastúpeného JUDr. Y. Y., advokátom, P., O. XX, o zaplatenie 780,88 eur s príslušenstvom, na odvolanie vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 01. decembra 2014, č. k. 5C/173/2014-58, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom zamietol návrh, ktorým sa navrhovateľ domáhal od odporkyne zaplatenia 780,88 eur s príslušenstvom z dôvodu jeho premlčania. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 100 ods. 1, 2, § 101 Občianskeho zákonníka a § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že v konaní úspešnej odporkyni náhradu trov konania nepriznal z dôvodu, že jej žiadne trovy nevznikli. Vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal s odôvodnením, že k námietke premlčania prihliadol ex offa, teda v danom prípade sa nejednalo o účelne vynaložené trovy konania.

Proti rozsudku vo výroku, ktorým vedľajšiemu účastníkovi nebola náhrada trov konania priznaná podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie vedľajší účastník na strane odporkyne. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil a navrhovateľovi uložil povinnosť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne zaplatiť trovy konania vo výške 118,98 eur, alebo rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Dôvodil, že nakoľko navrhovateľ podal návrh na súd dňa 24.06.2014, pričom odporkyňa čerpala finančné prostriedky v roku 2005 - 2008, uplynula všeobecná trojročná premlčacia doba podľa Občianskeho zákonníka, vzniesol námietku premlčania celého uplatneného práva a poukázal na viaceré nedostatky zmluvných dojednaní. Poukázal na to, že zmluva neobsahuje obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ako aj na to, že obsahuje maximálnu výšku úverového rámca vo výške 18.000,- SK (597,49 eur). Navrhovateľ však poskytol väčší úverový rámec nad obsah dohodnutý v zmluve. Zastával názor, že tieto právne argumenty boli opodstatnené, úkony boli účelne vynaložené, a preto žiada priznať trovy právneho zastúpenia. Dôvodil, že už len samé tvrdenie neprijateľných podmienok spotrebiteľskej zmluvy, resp. vznesenie námietky premlčania vedľajším účastníkom, za súčasnej povinnosti súdu ex offa ich skúmať, je účelným úkonom a účelným spôsobom bránenia práv účastníka. Preto aj upozornenie na neprijateľné podmienky, námietku premlčania alebo iné kvalifikované právne hodnotenie spotrebiteľskej zmluvy vedľajším účastníkom, treba považovať za účelný úkon. Nesúhlasil s názorom súdu, že zamietnutie návrhu nebolo pomocou pričinenia vedľajšieho účastníka. Na podporu svojich tvrdení poukazoval na judikatúru súdov, v zmysle ktorej aj vedľajší účastník, ktorý je právnickou osobou založenou na ochranu práv spotrebiteľov má právo nechať sa v konaní zastupovať, a to aj advokátskou kanceláriou.

Navrhovateľ a odporkyňa sa k podanému odvolaniu vedľajšieho účastníka písomne nevyjadрили.

Krajský súd preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p a dospel k záveru, že rozsudok okresného súdu je potrebné v napadnutej časti podľa § 219 ods. 1 O.s.p . potvrdiť. Vo veci bolo rozhodnuté bez pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p.

V posudzovanej veci súd návrh navrhovateľa zamietol a rozhodol o náhrade trov konania. Nakoľko odvolanie smerovalo len proti výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka, zostávajúca časť rozsudku nadobudla právoplatnosť (§ 206 ods. 3 O.s.p.).

V občianskom súdnom konaní sa o náhrade trov konania rozhoduje podľa zásady zodpovednosti za výsledok alebo zodpovednosti za zavinenie alebo za náhodu. V prípade rozhodovania o náhrade trov konania pri zodpovednosti za výsledok je rozhodujúcou okolnosťou miera úspechu účastníka vo veci, ktorá v prípade, ak má účastník plný úspech, znamená, že mu súd prizná celú náhradu trov konania potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva (§ 142 ods. 1 O.s.p.). Podľa ust. § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípade vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov konania právo.

V danej veci navrhovateľ uplatnil proti odporkyni návrh na zaplatenie sumy 780,88 eur s príslušenstvom. Návrh bol podaný na súd dňa 24.06.2014. Podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 18.09.2014 vedľajší účastník oznámil svoj vstup do konania na ochranu a podporu práv odporkyne.

Ustanovenie § 93 ods. 2 O.s.p. umožňuje, aby ako vedľajší účastník sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastnila občianskeho súdneho konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. S účinnosťou od 15. októbra 2008 zákon zaviedol druhú skupinu subjektov, ktoré môžu vystupovať ako vedľajší účastníci v konaní. K tejto tzv. druhej skupine subjektov vedľajšieho účastníctva, na rozdiel od prvej skupiny vedľajšieho účastníctva, v ktorej musí ísť o hmotnoprávny záujem vedľajšieho účastníka na výsledku konania, sa hmotnoprávny záujem na výsledku konania neskúma. Legitimáciu na vstup vedľajšieho účastníka do konania dáva samotný zákon, keď ako vedľajší účastník vystupuje právnická osoba. Sú to aj prípady sporov o ochrane spotrebiteľa, keď na strane spotrebiteľa môže vystupovať právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana spotrebiteľských práv podľa zákona č. 505/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Do konania môže v zmysle ust. § 93 ods. 3 O.s.p. vstúpiť buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov, urobenú prostredníctvom súdu. Podľa odseku 4 citovaného zákonného ustanovenia má vedľajší účastník v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, avšak koná iba sám za seba. Vychádzajúc z výkladu ústavy a zákona o ochrane spotrebiteľov o tom, že súčasťou ochrany spotrebiteľa v konaní pred súdom je aj účasť vedľajšieho účastníka, opodstatňuje záver, že združenie spotrebiteľov, keď uplatní základné právo na súdnu ochranu, má zásadne právo aj na náhradu trov konania, ktoré súvisia s právnou pomocou poskytovanou advokátom. Takáto náhrada by mohla byť nepriznaná len v prípade, ak niektoré úkony právnej pomoci spočívajúcej v zastúpení advokátom boli zbytočné, resp. neúčelné, ale táto náhrada nemôže byť nepriznaná len na základe toho, že združenie spotrebiteľov sa dalo v konaní pred súdom zastúpiť advokátom.

Súd prvého stupňa v preskúmvanej veci považoval trovy vedľajšieho účastníka na právne zastúpenie za neúčelne vynaložené.

Pri rozhodovaní o náhrade trov konania musí súd vždy skúmať účelnosť vynaložených trov konania uplatnených účastníkom. Účelnosťou je potrebné rozumieť vlastnosť, ktorá sleduje naplnenie cieľa. Opodstatnená je v prípade, že vychádza zo zákonných dôvodov a neprekračuje ich medze. Vzhľadom na zmysel ustanovení Občianskeho súdneho poriadku o náhrade trov konania je súd povinný posudzovať účelnosť pri každom úkone právnej služby samostatne.

V predmetnej veci súd prvého stupňa neúčelnosť trov vedľajšieho účastníka vzhliadol v tej skutočnosti, že návrh navrhovateľa bol zamietnutý z dôvodu premlčania, na ktorú skutočnosť súd prihliadal ex offa.

V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na aktuálnu rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v súvislosti s novelou zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa vykonanú zákonom č. 102/2014 Z. z. s účinnosťou od 01.05.2014 v čl. VIII., podľa ktorej v zmysle § 5b orgán rozhodujúci o

nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihlíada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť, alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával. Ide o ustanovenie, ktoré ukladá povinnosť najmä súdom (ex offa) skúmať, či v súvislosti so spotrebiteľskými zmluvami nedošlo k premlčaniu. Vzhľadom k tomu, že táto novela zákona o ochrane spotrebiteľa nemá prechodné ustanovenia, má súd povinnosť prihládnuť k premlčaniu ex offa pri všetkých sporoch vyplývajúcich zo spotrebiteľských zmlúv v čase svojho rozhodovania (napr. 3 MCdo 14/2014).

Pri posudzovaní účelnosti trov konania vedľajšieho účastníka pred súdom prvého stupňa odvolací súd poukazuje aj na tú skutočnosť, že zástupca vedľajšieho účastníka spolu s oznámením o vstupe do konania zároveň požiadal súd prvého stupňa o doručenie návrhu na začatie konania a jeho príloh. V čase vstupe do konania nepoznal predmet sporu a len z označenia účastníkov konania usúdil, že ide o spotrebiteľskú vec. Uviedol, že v prípade, ak ku dňu vstupe bolo konanie právoplatne skončené, žiada iba zaslanie vyrozumienia o tejto skutočnosti. Zároveň vyslovil súhlas s rozhodnutím bez nariadenia pojednávania a pre prípad, že sa vedľajší účastník a jeho právny zástupca nezúčastnia nariadeného pojednávania z dôvodu hospodárnosti konania, ospravedlňoval svoju neúčast' na pojednávaní. Navrhol, aby súd konal a rozhodol v jeho neprítomnosti. Pokiaľ si v písomnom vyjadrení, ktoré bolo doručené súdu prvého stupňa až v deň pojednávania dňa 13.11.2014, uplatnil o. i. trovy za úkon právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia, nie je zrejmé, ako mohol právny zástupca vedľajšieho účastníka vykonať prípravu zastúpenia, keď samotný vedľajší účastník nevedel do akého konania vstupuje. Podľa názoru odvolacieho súdu len na základe skutočností, že odporcom je spotrebiteľ bez akejkoľvek bližšej vedomosti o predmete a štádiu konania, do ktorého vstupuje, je prakticky nemožné náležite sa pripraviť na zastupovanie v tej ktorej veci. Odvolací súd nepovažuje ani ďalší úkon vedľajšieho účastníka, za ktorý si náhradu trov uplatňuje - vyjadrenie k návrhu, za účelný, a to práve s poukazom na vyššie uvádzané skutočnosti, keď od prevzatia predvolania na pojednávanie s termínom 13.11.2014 o 08:00 hod, ktoré prevzal dňa 22.10.2014, vyjadrenie k návrhu nedoručil súdu včas, ale súdu bolo doručené až v deň pojednávania o 07:34 hod. V predmetný deň súd prvého stupňa meritorne vo veci konal a pojednávanie odročil za účelom vyhlásenia rozsudku na deň 03.12.2014, o ktorej skutočnosti bol vedľajší účastník na strane odporkyne informovaný. Úkon vedľajšieho účastníka - vyjadrenie k návrhu, považoval odvolací súd za neúčelný úkon, keďže tento procesný úkon nemal vzhľadom na štádium konania vplyv na samotné rozhodnutie. Aj vzhľadom na uvedené je potom potrebné sa prikloniť k názoru súdu prvého stupňa, že v danom prípade nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva.

Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o nepriznaní trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne, ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že v odvolacom konaní úspešnému navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko si trovy konania neuplatnil a navyše mu ani žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli.

Rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté jednohlasne.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.